

UŞŞAK

DÜYEK

IZZEDDİN HÜMÂYÎ BEY

Cüneyt KOSAL

Tevhid

Elâ ey pâdişehler pâdişâhı
Büyükşün, bîrsin ancak bir İlâhî

Nazîrin yok, şerîkin yoktur aslâ
Müberrâsin nakâisden İlâhî

Ulûvv-i kadrini kendin bilirsin
Bilirsin kendini kendin kemâhî

Muhît ulviyyetin kevn ü mekâni
Bu varlık sensin ancak sen İlâhî

Hakîkat ehlîne zâhîrsin ammâ
Hemen gözsüzlere pinhân İlâhî

Delîle ihtiyaç yok, âşikârsın
Umûm mahlûk eder arz-ı gûvâhî

Yarattın bir vûcûd, Âdem kodun ad
Delîle bu yeter artar İlâhî

Zâif, âciz fakat kıldın müsahhar
Ona arz u semâyi, mihr ü mâhi

Onu mümtâz edip akl u ilimle
Cemî' mahlûka şâh ettin İlâhî

Ne kudrettir ki sîğdırın bu cisme
Bütün dünyâ vûl uhrâyı İlâhî

Onu sen kendine mir'ât edindin
Ona ihsân ü lutfun lâ-tenâhî

Bütün manzûr olan varlık hayâldir
Fenâ hepsi, baka sende İlâhî

Dilersen yok, dîlersen vâr edersin
Yapan sen, yaptıran sensin İlâhî

Hidâyet kıl kulun Ken'ân'a yâ Rab
Karışsın bahre bu katre İlâhî